

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030558 18 U
Sarajevo, 19.03.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Defter d.o.o. Sarajevo, ulica Gatačka broj 20, koga zastupa advokat Adnan Novo iz Sarajeva, ulica Jadranska broj 1, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-459-7/18 od 28.08.2018. godine tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.03.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja dok se sa viškom potraživanja zahtjev odbija kao neosnovan

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 17-06-4-16-2-24-9/18 od 24.07.2018. godine ugovornog organa BiH-Ministarstvo sigurnosti BiH, Granična policija BiH. Odbijen je zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00KM kao i zahtjev za naknadu troškova zastupanja u iznosu od 1.263,60KM.

Protiv konačnog rješenjem tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj navodi da je u konkretnom slučaju odlukom o izboru najpovoljnijeg ponuđača izabran ponuđač Alf-om d.o.o. Banja Luka i da je tužitelj po prijemu odluke uputio zahtjev za uvid u ponudu izabranog ponuđača a ugovorni organ je uvid omogućio ali nije omogućio kopiranje

ponude. Na taj, način tužitelj je postupio suprotno odredbi člana 72. Zakona o upravnom postupku BiH a tužitelj je onemogućen na djelotvornu žalbu. U osporenom rješenju tuženi nije cijenio sve navode iz žalbe tužitelja nego samo potvrđuje izjašnjenje ugovornog organa. Međutim tužitelj napominje da je tuženi u istovjetnoj pravnoj stvari donio rješenje kojim je žalbu ponuđača uvažio iz istih razloga koji su navedeni i u predmetnoj žalbi. Zbog svega navedenog tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak a tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora koji se odnose na troškove sastava tužbe u iznosu od 891,00 KM +17%PDV, ukupno 1.042,47KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predlažio da se tužba odbije u cjelosti, ostajući kod razloga datih u osporenom aktu. Ugovorni organ, uredno obaviješten nije dostavio svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Kako to proizilazi iz podataka spisa predmeta dostavljenih ovom sudu, osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača te je odbijen i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava za pokretanje postupka kao i zahtjev za naknadu troškova zastupanje. Ured za razmatranje žalbi BiH je nakon ocjene svih žalbenih navoda i uvidom u dokaze utvrdio da jue je tužitelj podnio zahtjev za uvid u izabranu ponudu dana 31.07.2018.godine da je ugovorni organ tužitelju omogućio traženi uvid u skladu sa članom 11. stav 5. Zakona o javnim nabavkama BiH. Međutim, tužitelj je odbio da izvrši uvid u ponudu jer je tražio da mu se omogući kopiranje odnosno preslik ponude a ugovorni organ je postupio u skladu sa članom 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama BiH, te da se isti zahtjev u roku od 15 dana rješava u posebnom postupku o čemu je sačinjena službena zabilješka. Tuženi je ocijenio da je odluka ugovornog organa pravilna i zakonita i da nije osnovano pozivanje tužitelja da je u konkretnom slučaju valjalo primijeniti supsidijarni propis, Zakona o upravnom postupku BiH obzirom da je navedeno regulisano odredbom člana 11. stav 5. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog sudskog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa članom 11. stav 5. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), nakon prijema odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača ili odluke o poništenju postupka nabavke, a najkasnije do isteka roka za žalbu, ugovorni organ će po prijemu zahtjeva ponuđača, a najkasnije u roku od dva dana od dana prijema zahtjeva, omogućiti uvid u svaku ponudu, uključujući dokumente podnesene u skladu s članom 45. stav (2) ovog zakona, kao i pojašnjenja originalnih dokumenata u skladu s članom 68. stav (3) ovog zakona, sa izuzetkom informacija ponuđača označenih kao povjerljive.

Međutim, u skladu sa članom 117. Zakona, (odjeljak supsidijarna primjena pravila upravnog postupka), na postupak pred Uredom za razmatranje žalbi BiH koji nije uređen odredbama ovog zakona primijenit će se odredbe Zakona o upravnom postupku. Dakle odredbama lex specialis propisa, je propisano da ponuđač ima pravo izvršiti samo uvid u ponude ali tim zakonom nije regulisano da ponuđači mogu izvršiti kopiranje dokumentacije. S tim u vezi, ovo vijeće napominje da je osnovan tužbeni prigovor da je u članu 72. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 53/16) koji se supsidijarno primjenjuje, propisano je da stranke imaju pravo razgledati spise ili fotokopirati potrebne spise predmeta i o svom trošku prepisati potrebne spise, a organ je obavezan to omogućiti. Pravilnim tumačenjem citirane zakonske odredbe, jasno je da je smisao navedene odredbe da se stranci omogući da dođe do traženih informacija razgledanjem, fotokopiranjem ili prepisivanjem. Kako iz zahtjeva za uvid u ponudu od 31.07.2018.godine, jasno proizilazi da je tužitelj zahtijevao da mu se, pored uvida, obezbijedi kopija ponude ponuđača Alf-om d.o.o. to je po ocjeni ovog vijeća zahtjevu valjalo udovoljiti kako bi se tužitelju omogućilo da blagovremeno izjavi žalbu na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača.

Stoga i po ocjeni ovog vijeća, tuženi nije dao valjano obrazloženje iz kojeg razloga mu nije udovoljeno po zahtjevu da izvrši kopiranje, odnosno dobije kopiju ponude o svom trošku. To znači da nije pravilno ni izjašnjenje ugovornog organa da u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama BiH, ugovorni organ može udovoljiti tužitelju ali tek nakon proteka roka od 15 dana iz razloga jer je zahtjev potrebno rješavati u posebnom postupku. Ovo iz razloga jer na taj način tužitelj gubi mogućnost da u zakonskom roku izjavi žalbu na odluku. Dakle citirana zakonska odredba Zakona o upravnom postupku BiH, propisuje da svaka stranka ima pravo fotokopiranja ili prepisivanja potrebnih spisa o svom trošku. U konačnici, cijeneći da je tužitelj jedan od ponuđača nesporno je da je imao pravo fotokopiranja ponuda ostalih ponuđača., posebno izabrane ponude, kako bi izjavio žalbu u zakonskom roku.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom, pripadaju mu i troškovi upravnog spora, ali ne u potraživanom iznosu. Odlučujući u zahtjevu za naknadu troškova spora, sud je našao da tužitelju pripada pravo na sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM (80 bodova x 3,00 KM) plus PDV-om (40,80KM) i 100,00 KM naknade za taksu na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/03). Sa potraživanjem preko dosuđenog dijela zahtjev tužitelja se odbija kao neosnovan, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja i da tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu s članom 19. a ne članom 12. Tarife FBiH. Dakle dosuđeni su troškovi u ukupnom iznosu od 380,80 KM

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDsjedNIK VIJEĆA
SUDBIJA
Branimir Orašanin